

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ.....56/ລບ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 27/01/25

ດໍາລັດ
ວ່າດ້ວຍກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 03/ສພຊ, ລົງວັນທີ 16 ພະຈິກ 2021;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 3732/ກປ, ລົງວັນທີ 12 ກໍລະກົດ 2024.

ລັດຖະບານ ອອກດໍາລັດ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ ເພື່ອສົ່ງເສີມການຜະລິດກະສິກໍາເປັນສິນຄ້າ ໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແນໃສ່ສ້າງລາຍຮັບທີ່ໜັ້ນຄົງ, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງ ລວມໝູ່, ການຈັດຕັ້ງ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ບຸກຄົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 2 ກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ

ກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ ແມ່ນ ການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການບໍລິການ ກະສິກໍາ ທີ່ມີຂໍ້ຜູກພັນ ລະຫວ່າງ ລວມໝູ່, ການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ບຸກຄົນ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງ ຕະຫຼາດ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄໍາສັບ

ຄໍາສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ບຸກຄົນ** ໝາຍເຖິງ ພົນລະເມືອງລາວ ທີ່ມີອາຍຸ ສິບແປດ ປີ ຂຶ້ນໄປ ແລະ ເປັນບຸກຄົນ ທີ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດ ຕາມກົດໝາຍ;
2. **ນິຕິບຸກຄົນ** ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ອົງການ ທີ່ຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດຊຶ່ງມີຊື່, ສະຖານທີ່ຕັ້ງສຳນັກງານ, ມີຊັບສົມບັດເປັນຂອງຕົນເອງ, ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ;
3. **ການຈັດຕັ້ງ** ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງ ຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ສັງຄົມ ທີ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
4. **ການປຸງແຕ່ງກະສິກໍາ** ໝາຍເຖິງ ການແປຮູບວັດຖຸດິບ ຫຼື ວັດຖຸເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ທີ່ເປັນຜົນຜະລິດກະສິກໍາ ໃຫ້ເປັນສິນຄ້າກະສິກໍາ ເພື່ອຮັກສາຄຸນນະພາບຂອງຜົນຜະລິດ, ເພີ່ມມູນຄ່າ ແລະ ທາງເລືອກ

ໃຫ້ແກ່ຜູ້ບໍລິໂພກສິນຄ້າກະສິກໍາ;

5. **ການປຸງແຕ່ງກະສິກໍາຂັ້ນຕົ້ນ** ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການແປຮູບພືດ, ສັດ ແລະ ສັດນໍ້າ ດ້ວຍກໍາມະ ວິທີຕ່າງໆ ໂດຍນໍາໃຊ້ເຄື່ອງຈັກ ຫຼື ແຮງງານຄົນ ເພື່ອປ່ຽນສະພາບຂອງພືດ, ສັດ ແລະ ສັດນໍ້າ ໄປສູ່ ຜະລິດຕະພັນພືດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດນໍ້າຂັ້ນຕົ້ນ;
6. **ການບໍລິການກະສິກໍາ** ໝາຍເຖິງ ການໃຫ້ບໍລິການຄໍາປຶກສາ ແລະ ດໍາເນີນການ ກ່ຽວກັບການ ປູກ, ລ້ຽງ, ບົວລະບັດຮັກສາ, ເກັບກ່ຽວ, ເກັບຮັກສາ, ປຸງແຕ່ງ, ຈໍາໜ່າຍສິນຄ້າກະສິກໍາ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ, ສ້າງກົນໄກ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແກ່ການຜະລິດ, ປຸງແຕ່ງ ແລະ ບໍລິການ ກະສິກໍາ ໃຫ້ມີການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ, ເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອສ້າງລາຍຮັບ, ຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ ແລະ ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ລວມໝູ່ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສ້າງສຳພັນເສດຖະກິດ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ, ກຸ່ມ, ສະຫະກອນ, ຜູ້ປະກອບການ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ກ່ຽວກັບກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ ໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ

ວຽກງານກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ;
2. ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ, ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ;
4. ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ຂອງສັງຄົມ, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ຂອງຄູ່ສັນຍາກະສິກໍາ;
5. ຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບ, ເປັນທຳ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ດຳລັດສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ພົວພັນກັບວຽກງານກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ, ສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 2

ປະເພດກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ

ມາດຕາ 8 ປະເພດກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ

ປະເພດກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ ລະຫວ່າງ ລວມໝູ່ດ້ວຍກັນ;

2. ກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ລະຫວ່າງ ລວມໝູ່ ກັບ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ບຸກຄົນ;
3. ກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ລະຫວ່າງ ນິຕິບຸກຄົນດ້ວຍກັນ;
4. ກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ລະຫວ່າງ ນິຕິບຸກຄົນ ກັບ ບຸກຄົນ;
5. ກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ປະເພດອື່ນ.

ມາດຕາ 9 ກະສິກຳແບບມີສັນຍາລະຫວ່າງລວມໝູ່ດ້ວຍກັນ

ກະສິກຳແບບມີສັນຍາລະຫວ່າງລວມໝູ່ດ້ວຍກັນ ແມ່ນ ການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການບໍລິການ ກະສິກຳ ຕາມການຕົກລົງກັນ ລະຫວ່າງ ກຸ່ມ ກັບ ສະຫະກອນ ໜຶ່ງ ກັບ ກຸ່ມ ຫຼື ສະຫະກອນ ອື່ນ.

ມາດຕາ 10 ກະສິກຳແບບມີສັນຍາລະຫວ່າງ ລວມໝູ່ ກັບ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ບຸກຄົນ

ກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ລະຫວ່າງ ລວມໝູ່ ກັບ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ບຸກຄົນ ແມ່ນ ການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການບໍລິການ ກະສິກຳ ຕາມການຕົກລົງກັນ ລະຫວ່າງ ກຸ່ມ ຫຼື ສະຫະກອນ ກັບ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ບຸກຄົນ.

ມາດຕາ 11 ກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ລະຫວ່າງ ນິຕິບຸກຄົນດ້ວຍກັນ

ກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ລະຫວ່າງ ນິຕິບຸກຄົນດ້ວຍກັນ ແມ່ນ ການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການບໍລິການ ກະສິກຳ ຕາມການຕົກລົງກັນ ລະຫວ່າງ ນິຕິບຸກຄົນໜຶ່ງ ກັບ ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ.

ມາດຕາ 12 ກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ລະຫວ່າງ ນິຕິບຸກຄົນ ກັບ ບຸກຄົນ

ກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ລະຫວ່າງ ນິຕິບຸກຄົນ ກັບ ບຸກຄົນ ແມ່ນ ການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການບໍລິການ ກະສິກຳ ຕາມການຕົກລົງກັນລະຫວ່າງ ນິຕິບຸກຄົນ ກັບ ບຸກຄົນ.

ໝວດທີ 3

ອົງປະກອບກະສິກຳແບບມີສັນຍາ

ມາດຕາ 13 ອົງປະກອບກະສິກຳແບບມີສັນຍາ

ອົງປະກອບກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ປະກອບດ້ວຍ ທີ່ດິນ, ແຮງງານ, ເງິນ, ປັດໄຈການຜະລິດ, ເຕັກນິກ, ການເກັບກ່ຽວ, ເຄື່ອງມື ແລະ ກົນຈັກການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ຕະຫຼາດ.

ກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ແຕ່ລະຝ່າຍຕ້ອງມີ ສອງ ອົງປະກອບຂຶ້ນໄປ.

ມາດຕາ 14 ທີ່ດິນ

ທີ່ດິນ ແມ່ນ ອົງປະກອບຕົ້ນຕໍຂອງກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ຊຶ່ງຄູ່ສັນຍາຝ່າຍໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໄດ້ນຳມາປະກອບເຂົ້າໃນການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການບໍລິການ ກະສິກຳ.

ທີ່ດິນທີ່ຈະນຳມາປະກອບເຂົ້າໃນການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການບໍລິການ ກະສິກຳ ຕ້ອງມີເອກະສານຢັ້ງຢືນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນໃດໜຶ່ງ ເປັນຕົ້ນ ໃບຕາດິນ, ໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ໃບຢັ້ງຢືນການພັດທະນາທີ່ດິນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 15 ແຮງງານ

ແຮງງານ ແມ່ນ ພະລັງງານທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ມັນສະໜອງ ຂອງມະນຸດ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປູກຝັງ, ລ້ຽງສັດ, ບົວລະບັດຮັກສາ, ເກັບກ່ຽວ, ເກັບຮັກສາ, ປຸງແຕ່ງກະສິກຳ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວອື່ນ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ບົນພື້ນຖານສັນຍາກຳນົດ.

ມາດຕາ 16 ເງິນ

ເງິນ ແມ່ນ ອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ເພື່ອນຳມາປະກອບເຂົ້າໃນການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການບໍລິການ ກະສິກຳ.

ມາດຕາ 17 ປັດໄຈການຜະລິດ

ປັດໄຈການຜະລິດ ແມ່ນ ອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ເພື່ອນຳມາປະກອບເຂົ້າໃນການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການບໍລິການ ກະສິກຳ ເປັນຕົ້ນ ນ້ຳ, ແນວພັນພືດ, ແນວພັນສັດ, ຝຸ່ນ, ອາຫານສັດ, ຢາປາບສັດຕູພືດ, ຢາສັດຕະວະແພດ.

ມາດຕາ 18 ເຕັກນິກ

ເຕັກນິກ ແມ່ນ ອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ເພື່ອນຳມາປະກອບເຂົ້າໃນການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການບໍລິການ ກະສິກຳ ເປັນຕົ້ນ ວິທີການທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການຝຶກອົບຮົມ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ສາທິດການນຳໃຊ້ ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ເຕັກນິກວິຊາການ.

ມາດຕາ 19 ການເກັບກ່ຽວ

ການເກັບກ່ຽວ ແມ່ນ ອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ເພື່ອນຳມາປະກອບເຂົ້າໃນການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການບໍລິການ ກະສິກຳ ເປັນຕົ້ນ ຂະບວນການນຳເອົາຜົນຜະລິດກະສິກຳ ມາເກັບຮັກສາ ໂດຍນຳໃຊ້ແຮງງານ, ອຸປະກອນ, ກົນຈັກ ລວມທັງວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ເຕັກນິກວິຊາການ.

ມາດຕາ 20 ເຄື່ອງມື ແລະ ກົນຈັກການຜະລິດ

ເຄື່ອງມື ແລະ ກົນຈັກການຜະລິດ ແມ່ນ ອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ເພື່ອນຳມາປະກອບເຂົ້າໃນການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການບໍລິການ ກະສິກຳ ເປັນຕົ້ນ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ປຸກຝັງ, ລ້ຽງສັດ, ເກັບກ່ຽວ, ເກັບຮັກສາ, ປຸງແຕ່ງ ແລະ ບໍລິການກະສິກຳ.

ມາດຕາ 21 ການປຸງແຕ່ງ

ການປຸງແຕ່ງ ແມ່ນ ອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ເພື່ອປັບປຸງ, ຄັດແຍກ, ແປຮູບ ຜົນຜະລິດກະສິກຳ ໃຫ້ກາຍເປັນສິນຄ້າກະສິກຳທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານ ແລະ ເຕັກນິກວິຊາການ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ ແລະ ເພີ່ມມູນຄ່າຂອງຜົນຜະລິດກະສິກຳ.

ມາດຕາ 22 ຕະຫຼາດ

ຕະຫຼາດ ແມ່ນ ອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ເພື່ອເປັນບ່ອນ ຊື້ ຂາຍ ຜົນຜະລິດ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ.

ໝວດທີ 4

ສັນຍາ

ມາດຕາ 23 ສັນຍາ

ສັນຍາ ແມ່ນ ການຕົກລົງ ລະຫວ່າງ ຄູ່ສັນຍາ ຊຶ່ງພາໃຫ້ສິດ ແລະ ພັນທະທາງແພ່ງເກີດຂຶ້ນ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ສິ້ນສຸດລົງ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກຳນົດແບບພິມຂອງສັນຍາ.

ມາດຕາ 24 ລັກສະນະຂອງສັນຍາ

ລັກສະນະຂອງສັນຍາ ປະກອບດ້ວຍ ສັນຍາ ສອງ ຝ່າຍ ແລະ ສັນຍາຫຼາຍ ຝ່າຍ.

ສັນຍາສອງຝ່າຍ ແມ່ນ ການຕົກລົງ ຊຶ່ງໃນນັ້ນແຕ່ລະຝ່າຍ ມີພັນທະຕໍ່ກັນ.

ສັນຍາຫຼາຍຝ່າຍ ແມ່ນ ການຕົກລົງຂອງຫຼາຍຝ່າຍໃນສັນຍາສະບັບດຽວ ຊຶ່ງແຕ່ລະຝ່າຍ ມີພັນທະຕໍ່ກັນ.

ມາດຕາ 25 ເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາ

ສັນຍາທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດເປົ້າໝາຍຂອງສັນຍາໃຫ້ຊັດເຈນ, ມີຈິງ, ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ບໍ່ຂັດກັບຄວາມເປັນລະບຽບ ຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ແລະ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້;
2. ຄູ່ສັນຍາມີຄວາມສະໝັກໃຈ ໂດຍປາສະຈາກການ ຫຼົງຜິດ, ຕົວະຍົວະຫຼອກລວງ, ບັງຄັບນາບຊຸ່ ຫຼື ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຫຼື ຄວາມອັບປະໂຫຍດຂອງຝ່າຍໃດໜຶ່ງ;
3. ຄູ່ສັນຍາ ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດດ້ວຍຕົນເອງ;
4. ຄູ່ສັນຍາຝ່າຍໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງປະກອບອົງປະກອບກະສິກຳແບບມີສັນຍາທີ່ເປັນ ທີ່ດິນ, ແຮງງານ, ເງິນ, ປັດໄຈການຜະລິດ, ເຕັກນິກ, ການເກັບກ່ຽວ, ເຄື່ອງມື ແລະ ກົນຈັກການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ຕະຫຼາດ ແຕ່ ສອງ ອົງປະກອບຂຶ້ນໄປ.

ມາດຕາ 26 ຮູບການສັນຍາ

ສັນຍາ ຕ້ອງເຮັດເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໂດຍລົງ ວັນທີ, ເດືອນ, ປີ, ລົງລາຍເຊັນ ແລະ ແປະໂປ້ມີຂອງ ຄູ່ສັນຍາ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຄູ່ສັນຍາ ພ້ອມທັງໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ.

ມາດຕາ 27 ເນື້ອໃນຂອງສັນຍາ

ສັນຍາ ປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ວັນ, ເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ເຮັດສັນຍາ;
2. ຊື່, ນາມສະກຸນ ແລະ ບ່ອນຢູ່ຂອງຄູ່ສັນຍາ;
3. ເປົ້າໝາຍສັນຍາ, ລາຄາ, ກຳນົດເວລາປະຕິບັດ, ການຊຳລະ ແລະ ການນຳສົ່ງ;
4. ຊະນິດສິນຄ້າ, ມາດຕະຖານການຜະລິດ, ມາດຕະຖານສິນຄ້າ, ສະຖານທີ່ສົ່ງ-ມອບສິນຄ້າ, ປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ຂອງເປົ້າໝາຍສັນຍາ;
5. ສະຖານທີ່ປະຕິບັດສັນຍາ ແລະ ພັນທະໃນການແຈ້ງໃຫ້ກັນຊາບ;
6. ການຄ້າປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ;
7. ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຄູ່ສັນຍາ, ຜົນສະທ້ອນຂອງການລະເມີດສັນຍາ;
8. ຮູບການ ແລະ ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ;
9. ເງື່ອນໄຂຂອງການປ່ຽນແປງ ແລະ ການສິ້ນສຸດສັນຍາກ່ອນກຳນົດ.

ມາດຕາ 28 ການສະເໜີ ແລະ ການຕອບຮັບສັນຍາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ລວມໝູ່ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ປະເພດໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 8 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ຕ້ອງດຳເນີນການປະເມີນຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການຜະລິດ, ປຸງແຕ່ງ ແລະ ບໍລິການກະສິກຳ ພ້ອມທັງຮ່າງສັນຍາເບື້ອງຕົ້ນ ຕາມແບບພິມຂອງສັນຍາ ທີ່ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ກຳນົດ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ລວມໝູ່ ທີ່ຕົນຢາກສ້າງສັນຍາ ຮ່ວມນັ້ນ.

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄຳສະເໜີທີ່ເປັນຮ່າງສັນຍາແລ້ວ, ຜູ້ຮັບຮ່າງສັນຍານັ້ນ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າເນື້ອໃນຮ່າງສັນຍາ ທີ່ສະເໜີມາ. ໃນກໍລະນີ ມີຈຸດປະສົງເຂົ້າຮ່ວມສັນຍາ ຕ້ອງແຈ້ງຕອບຜູ້ສະເໜີ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຊາວ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳສະເໜີເປັນຕົ້ນໄປ ພ້ອມທັງດຳເນີນການເຈລະຈາຕໍ່ລອງເງື່ອນໄຂດ້ານຕ່າງໆຢ່າງລະອຽດ ເພື່ອບັນລຸການຕົກລົງ ແລະ ເຊັນສັນຍາຮ່ວມກັນ. ໃນກໍລະນີກາຍກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຖືວ່າການສະເໜີ ສັນຍານັ້ນ ຖືກປະຕິເສດ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກອີກຝ່າຍ.

ມາດຕາ 29 ການເຊັນສັນຍາ

ການເຊັນສັນຍາ ແມ່ນ ການລົງນາມໃສ່ສັນຍາ ພາຍຫຼັງຄູ່ສັນຍາໄດ້ມີການເຫັນດີເປັນເອກະພາບຕໍ່ກັບ ເນື້ອໃນ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາທີ່ໄດ້ຮ່ວມກັນສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍແມ່ນລວມໝູ່, ການຈັດຕັ້ງ, ນິຕິບຸກຄົນ, ບຸກຄົນ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ໄດ້ຮັບມອບສິດ ຕາມກົດໝາຍ ລົງລາຍເຊັນຮ່ວມກັນທັງສອງຝ່າຍ ຫຼື ຫຼາຍຝ່າຍ.

ພາຍຫຼັງເຊັນສັນຍາຮ່ວມກັນແລ້ວ ຄູ່ສັນຍາ ຕ້ອງນຳເອົາສັນຍາດັ່ງກ່າວ ໄປສະເໜີຕໍ່ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂຶ້ນເມືອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫ້າ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນລົງ ລາຍເຊັນຮ່ວມກັນຂອງຄູ່ສັນຍາ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ຍັງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບການຜະລິດ, ການປຸງ ແຕ່ງ ແລະ ການບໍລິການ ກະສິກຳ.

ມາດຕາ 30 ການຢັ້ງຢືນສັນຍາ

ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂຶ້ນເມືອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາ ແລະ ຢັ້ງຢືນ ຫຼື ປະ ຕິເສດ ສັນຍາ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບໜັງສືສະເໜີເປັນຕົ້ນໄປ. ໃນກໍລະນີ ປະຕິເສດສັນຍາ ຍ້ອນເຫັນວ່າບໍ່ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂສັນຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 25 ຂອງດຳລັດ ສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ກຳນົດກົດຈະການ ກ່ຽວກັບການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ຫຼື ການບໍລິການ ກະສິກຳ ບໍ່ແຈ້ງ, ບໍ່ ມີຄວາມຈິງ ຫຼື ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ຕ້ອງແຈ້ງຕອບເປັນລາຍລັກອັກສອນແກ່ຜູ້ສະເໜີໄດ້ຮັບຊາບເຖິງ ເຫດຜົນຂອງການປະຕິເສດນັ້ນ.

ສັນຍາ ທີ່ຜ່ານການຢັ້ງຢືນຈາກຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂຶ້ນເມືອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວ, ຄູ່ສັນຍາ ສາມາດເອົາສັນຍາດັ່ງກ່າວ ໄປຢັ້ງຢືນທະບຽນສານ.

ມາດຕາ 31 ການປະຕິບັດສັນຍາ

ການປະຕິບັດສັນຍາ ແມ່ນ ບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄູ່ສັນຍາ ຕ້ອງໃຫ້ເລີ່ມປະຕິບັດນັບແຕ່ວັນໄດ້ ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂຶ້ນເມືອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ການປະຕິບັດສັນຍາຂອງແຕ່ລະຝ່າຍ ໃຫ້ອີງໃສ່ເນື້ອໃນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ໂດຍມີການປຶກສາ ຫາລືບັນຫາຕ່າງໆທີ່ຕິດພັນກັບການປະຕິບັດສັນຍາ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອຮັບປະກັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດສູງ. ໃນກໍລະນີຝ່າຍໃດໜຶ່ງເຫັນວ່າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາ ບໍ່ໄດ້ດຳເນີນໄປຕາມແຜນ ຫຼື ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນສັນຍາທີ່ໄດ້ຕົກລົງຮ່ວມກັນ ຫຼື ເກີດມີບັນຫາອື່ນ ທີ່ເປັນອຸປະສັກແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດສັນຍາ ຕ້ອງປຶກສາຫາລືກັນ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຮ່ວມກັນໃຫ້ທັນກັບສະພາບການ.

ໝວດທີ 5

ການໂຈະ, ການປ່ຽນແປງ, ການຍົກເລີກ ແລະ ການສິ້ນສຸດສັນຍາ

ມາດຕາ 32 ການໂຈະການປະຕິບັດສັນຍາ

ການໂຈະການປະຕິບັດສັນຍາ ແມ່ນ ການຢຸດຊົ່ວຄາວການດຳເນີນການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການບໍລິການ ກະສິກຳ ໂດຍຄູ່ສັນຍາເອງ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອໃຫ້ຄູ່ສັນຍາປັບປຸງ ແກ້ໄຂ ພາຍໃນກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ສັນຍາ ອາດຖືກໂຈະໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ມີການສະເໜີຂອງຄູ່ສັນຍາຝ່າຍໃດໜຶ່ງ ເນື່ອງຈາກປະສົບບັນຫາ ຫຼື ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດເນື້ອໃນ ຂອງ ສັນຍາໄດ້ ໂດຍໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກຄູ່ສັນຍາອີກຝ່າຍໜຶ່ງ;
2. ມີການສັ່ງໂຈະຈາກອົງການຈັດຕັ້ງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເນື່ອງຈາກຄູ່ສັນຍາຝ່າຍໃດໜຶ່ງ ຫຼື ທັງໝົດ ດຳເນີນ ການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ຫຼື ການບໍລິການ ກະສິກຳ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ແລະ ມີການກ່າວເຕືອນຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 33 ການປ່ຽນແປງສັນຍາ

ສັນຍາ ອາດມີການປ່ຽນແປງ ດ້ວຍການເພີ່ມ ຫຼື ຫຼຸດບາງເນື້ອໃນສັນຍາ ບົນພື້ນຖານການຕົກລົງຮ່ວມກັນຂອງຄູ່ສັນຍາ.

ການປ່ຽນແປງສັນຍາ ຕ້ອງເຮັດເປັນລາຍລັກອັກສອນ ແລະ ໃຫ້ຂໍການຢັ້ງຢືນຈາກຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 30 ຂອງດໍາລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 34 ການຍົກເລີກສັນຍາ

ສັນຍາ ອາດຖືກຍົກເລີກ ບົນພື້ນຖານການຕົກລົງເຫັນດີຂອງຄູ່ສັນຍາ ດ້ວຍການເຮັດເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພ້ອມທັງລາຍງານໃຫ້ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຮັບຊາບ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫ້າ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນຍົກເລີກສັນຍາເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 35 ການສິ້ນສຸດສັນຍາ

ສັນຍາສິ້ນສຸດລົງ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ສັນຍາ ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນແລ້ວ;
2. ຄູ່ສັນຍາ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນອັນດຽວກັນ;
3. ຄູ່ສັນຍາ ໄດ້ມີການຕົກລົງກັນ;
4. ສັນຍາ ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້;
5. ສັນຍາ ຖືກຍົກເລີກ;
6. ຄູ່ສັນຍາ ຝ່າຍໃດໜຶ່ງໄດ້ເສຍຊີວິດ ຊຶ່ງບຸກຄົນອື່ນບໍ່ສາມາດສືບຕໍ່ປະຕິບັດໄດ້;
7. ນິຕິບຸກຄົນທີ່ເປັນຄູ່ສັນຍາ ໄດ້ຖືກຍຸບເລີກ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ.

ໝວດທີ 6

ການສົ່ງເສີມກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ

ມາດຕາ 36 ການສົ່ງເສີມກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ

ການສົ່ງເສີມກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການສົ່ງເສີມການປູກຝັງ;
2. ການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດນ້ຳ;
3. ການສົ່ງເສີມການປະມົງ;
4. ການສົ່ງເສີມການປຸງແຕ່ງກະສິກໍາຂັ້ນຕົ້ນ;
5. ການສົ່ງເສີມການບໍລິການກະສິກໍາ;
6. ການປົກປ້ອງກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ;
7. ນະໂຍບາຍອື່ນ ທີ່ລັດຖະບານກຳນົດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 37 ການສົ່ງເສີມການປູກຝັງ

ລັດ ກຳນົດ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການປູກຝັງທີ່ຕິດພັນກັບກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນສໍາລັບການປູກຝັງຫຼາຍຮອບວຽນຕໍ່ປີ;
2. ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະດວກແກ່ການນຳໃຊ້ປັດໄຈການຜະລິດ ໃຫ້ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການ;
3. ສົ່ງເສີມດ້ານຄຸນນະພາບ ແລະ ການປຸງແຕ່ງພືດ ດ້ວຍການອໍານວຍຄວາມສະດວກແກ່ການສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດສັນຍາ ລະຫວ່າງ ຊາວກະສິກອນ ຫຼື ຜູ້ຜະລິດ ກັບ ລວມໝູ່, ນິຕິບຸກຄົນ ລວມທັງຜູ້ປະກອບການ ຫຼື ຜູ້ຮັບຊື້ຜົນຜະລິດ ຢ່າງເປັນທຳ;

4. ສົ່ງເສີມການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກພຶດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພຶດ ດ້ວຍການພັດທະນາເຕັກນິກທີ່ທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃນວຽກງານສຸຂານາໄມ ແລະ ສຸຂານາໄມພຶດ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ;
5. ພັດທະນາ ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການດ້ານວິຊາການປຸກຝັງ ດ້ວຍການ ຝຶກອົບຮົມ, ສຳມະນາ ແລະ ແລກປ່ຽນບົດຮຽນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
6. ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການປຸກພຶດ ດ້ວຍການສ້າງລະບົບຕາໜ່າງປ້ອງກັນພຶດ, ອຸຕຸກະເສດ ແລະ ລະບົບການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດ້ານການປ້ອງກັນພຶດ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ລວມທັງການຄ້າປະກັນລາຄາຂັ້ນຕໍ່າ ສຳລັບພຶດທີ່ມີທ່າແຮງເປັນສິນຄ້າ ແລະ ສ້າງຄັງແຮປັດໄຈການຜະລິດ ໃນເວລາເກີດໄພພິບັດທຳມະຊາດ;
7. ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ພະລັງງານ ດ້ວຍການອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ການນຳເຂົ້າ ພາຫະນະ, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ, ຕິດພັນກັບການສົ່ງເສີມການຜະລິດພາຍໃນໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄ່າກະແສໄຟຟ້າ;
8. ສ້າງເງື່ອນໄຂສະດວກໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ຫຼື ຜູ້ຜະລິດກະສິກຳ ສາມາດເຂົ້າເຖິງສິນເຊື້ອທີ່ມີດອກເບ້ຍເໝາະສົມ ດ້ວຍການຈັດສັນທຶນ ແລະ ງົບປະມານເຂົ້າໃນວຽກງານດັ່ງກ່າວ, ຜ່ອນຜັນໄລຍະເວລາຊຳລະສິນເຊື້ອ ແລະ ຖົມຊຸມດອກເບ້ຍໃນກໍລະນີເກີດໄພພິບັດທຳມະຊາດ.

ມາດຕາ 38 ການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດນ້ຳ

ລັດ ກຳນົດ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດນ້ຳ ທີ່ຕິດພັນກັບກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ດັ່ງນີ້:

1. ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ທີ່ດິນສຳລັບການລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດນ້ຳ ດ້ວຍການ ປຸກພຶດອາຫານສັດ, ຜະລິດແນວພັນພຶດອາຫານສັດ, ສ້າງຟາມລ້ຽງສັດທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການວັດແທກຂັ້ນທະບຽນອອກໃບຕາດິນສຳລັບການລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດນ້ຳ ຫ້າສິບ ສ່ວນຮ້ອຍ;
2. ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ພະລັງງານ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ເໝາະສົມ ດ້ວຍການຫຼຸດຄ່າກະແສໄຟຟ້າສຳລັບໂຮງງານຜະລິດອາຫານສັດ, ໂຮງງານຜະລິດຢາສັດຕະວະແພດ, ໂຮງຂ້າສັດ, ໂຮງງານປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນສັດ, ຟາມລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດນ້ຳທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ;
3. ປະກັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດນ້ຳ ດ້ວຍການສ້າງຕັ້ງກອງທຶນສຳລັບແຊກແຊງລາຄາ ຫຼື ປະກັນລາຄາຂັ້ນຕໍ່າ, ສົ່ງເສີມກຸ່ມ, ສະຫະກອນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ສ້າງກອງທຶນພັດທະນາການລ້ຽງສັດ;
4. ສົ່ງເສີມດ້ານຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ສັດນ້ຳ ດ້ວຍການສົ່ງເສີມໃຫ້ສ້າງຕັ້ງໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ໂຮງປຸງແຕ່ງຊີ້ນທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ຖືກຫຼັກສຸຂານາໄມ ຕາມມາດຕະຖານສາກົນ ລວມທັງການສ້າງ ສາງເກັບຮັກສາ, ລົດຂົນສົ່ງ ແລະ ບ່ອນວາງຂາຍ;
5. ສົ່ງເສີມດ້ານການຄ້າ ແລະ ການຕະຫຼາດ ດ້ວຍການສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານຕະຫຼາດສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ສັດນ້ຳ, ຫຼຸດຜ່ອນການນຳເຂົ້າ, ຊຸກຍູ້ໃຫ້ເຮັດສັນຍາຜູກພັນ ລະຫວ່າງ ຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ຊື້ ຫຼື ລວມໝູ່, ການຈັດຕັ້ງ, ນິຕິບຸກຄົນ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານລາຄາ ແລະ ຕະຫຼາດ;
6. ປະຕິບັດນະໂຍບາຍແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການຕໍ່ຜູ້ລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດນ້ຳ ຢ່າງເໝາະສົມ ເປັນຕົ້ນການໃຫ້ບັດຢັ້ງຢືນການອອກແຮງງານແກ່ຜູ້ລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດນ້ຳ, ສົ່ງເສີມໃຫ້ລວມໝູ່, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ກຳນົດວັນພັກ, ເງິນອຸດໜູນ, ເງິນເພີ່ມໂມງ ໃຫ້ໃບຍ້ອງຍໍ;
7. ພັດທະນາກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດ, ສັດຕະວະແພດ ແລະ ສັດນ້ຳ ໃຫ້ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ເພື່ອຮັບປະກັນການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດນ້ຳ;
8. ສົ່ງເສີມດ້ານການເງິນ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ດ້ວຍການເພີ່ມງົບປະມານຂອງລັດ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາ, ຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນປັດໄຈການຜະລິດ, ຜ່ອນຜັນໄລຍະເວລາຊຳລະສິນເຊື້ອ ແລະ ຖົມຊຸມດອກເບ້ຍ ໃນກໍລະນີເກີດໄພພິບັດທຳມະຊາດ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 39 ການສົ່ງເສີມການປະມົງ

ລັດ ກຳນົດ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການປະມົງ ທີ່ຕິດພັນກັບກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດເຂດການປະມົງ, ສະຖານທີ່ ຫຼື ແຫຼ່ງນ້ຳທີ່ເປັນບ່ອນລ້ຽງສັດນ້ຳ ບົນພື້ນຖານຂໍ້ມູນຕົວຈິງທີ່ໄດ້ຈາກການສຳຫຼວດ ພ້ອມທັງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງລ້ຽງສັດນ້ຳ ຊາບ;
2. ຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ຍົກເວັ້ນຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ກ່ຽວກັບການຂຶ້ນທະບຽນອອກໃບຕາດິນ ສຳລັບພື້ນທີ່ກຳນົດເປັນເຂດການປະມົງ ຫຼື ເຂດລ້ຽງສັດນ້ຳ ບົນພື້ນຖານຂໍ້ມູນຕົວຈິງທີ່ໄດ້ຈາກການສຳຫຼວດແບບມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ມີຄວາມເປັນເອກະພາບ ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນທ້ອງຖິ່ນ;
3. ຜ່ອນຜັນໄລຍະເວລາຊຳລະສິນເຊື້ອ ໃນກໍລະນີເກີດໄພພິບັດທຳມະຊາດ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
4. ຫຼຸດຜ່ອນຄ່າກະແສໄຟຟ້າ ສຳລັບໂຮງງານຜະລິດອາຫານປາ ແລະ ຟາມລ້ຽງສັດນ້ຳ ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານຕາມການຢັ້ງຢືນຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;
5. ສົ່ງເສີມໃຫ້ຈັດຕັ້ງເປັນ ກຸ່ມ, ສະຫະກອນ ແລະ ສະມາຄົມ ດ້ວຍການຍົກເວັ້ນການເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ອອກໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ໃບທະບຽນ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ການລ້ຽງ ແລະ ການປຸງແຕ່ງສັດນ້ຳ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 40 ການສົ່ງເສີມການປຸງແຕ່ງກະສິກຳຂັ້ນຕົ້ນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການປຸງແຕ່ງກະສິກຳຂັ້ນຕົ້ນ ດ້ວຍການກຳນົດ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ ລວມໝູ່, ການຈັດຕັ້ງ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ດຳເນີນການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການບໍລິການ ກະສິກຳ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ, ເພີ່ມຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ເພີ່ມມູນຄ່າໃຫ້ແກ່ສິນຄ້າກະສິກຳ ທັງເປັນການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ຊຶ່ງຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນທີ່ມີດອກເບ້ຍຕ່ຳ, ການຄ້າປະກັນດ້ານສິນເຊື້ອ ແລະ ການເຊົ່າສິນເຊື້ອ ຕາມກົດໝາຍກຳນົດ;
2. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ກ່ຽວກັບການອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການປຸງແຕ່ງກະສິກຳ, ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນການເສຍອາກອນກຳໄລ ຈາກການດຳເນີນກິດຈະການປຸງແຕ່ງກະສິກຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
3. ໄດ້ຮັບການບໍລິການດ້ານວິຊາການ ແລະ ຄ່າປຶກສາ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນກິດຈະການປຸງແຕ່ງກະສິກຳຂັ້ນຕົ້ນ ຈາກອົງການຈັດຕັ້ງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອຮັບປະກັນການປຸງແຕ່ງກະສິກຳ ໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ;
4. ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມງານວາງສະແດງສິນຄ້າ, ການໂຄສະນາສິນຄ້າ, ການຈັບຄູ່ທຸລະກິດ ແລະ ການໄດ້ຮັບໂອກາດຈາກການຈັດຕັ້ງລັດໃນການສະໜອງສິນຄ້າທີ່ປຸງແຕ່ງພາຍໃນປະເທດ;
5. ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການຈົດທະບຽນ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປ້ອງສິດຕິຊັບສິນທາງປັນຍາທີ່ເກີດຈາກການປຸງແຕ່ງກະສິກຳຂັ້ນຕົ້ນພາຍໃນປະເທດ;
6. ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການປຸງແຕ່ງກະສິກຳຂັ້ນຕົ້ນ ຢ່າງສະດວກ ແລະ ທັນການ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ມູນທີ່ຕິດພັນກັບການຜະລິດ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ ທີ່ສັງຄົມມີຄວາມຕ້ອງການສູງ.

ມາດຕາ 41 ການສົ່ງເສີມການບໍລິການກະສິກຳ

ລັດ ສົ່ງເສີມການບໍລິການກະສິກຳ ທີ່ຕິດພັນກັບກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ດັ່ງນີ້:

1. ການບໍລິການບຸກເບີກເນື້ອທີ່ການຜະລິດ, ການໄຖ, ຄາດ, ປູກ, ປົວລະບັດຮັກສາ, ເກັບກ່ຽວຜົນຜະລິດ, ເກັບຮັກສາຜົນຜະລິດ, ປຸງແຕ່ງ ແລະ ຈຳໜ່າຍສິນຄ້າກະສິກຳປະເພດພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ;
2. ການບໍລິການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ທົດລອງ ກ່ຽວກັບການລ້ຽງສັດ, ການວິໄຈອາຫານສັດ, ການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດສັດ, ການປິ່ນປົວສັດ, ການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ, ການຂ້າສັດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ

ການຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບສັດ.

ລວມໝູ່, ການຈັດຕັ້ງ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ດຳເນີນການບໍລິການກະສິກຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນວັກ ໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ຈະໄດ້ຮັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກຈາກພາກລັດ ໃນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ, ການຊ່ວຍເຫຼືອ ຫຼື ໃຫ້ຄຳປຶກສາດ້ານວິຊາການກະສິກຳ, ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ແລະ ການໃຫ້ການບໍລິການດ້ານປັດໄຈການຜະລິດກະສິກຳ ແກ່ຄູ່ສັນຍາຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນ ຝຸ່ນ, ແນວພັນພືດ, ແນວພັນສັດ, ຢາປາບສັດຕູພືດ, ຢາສັດຕະວະແພດ.

ມາດຕາ 42 ການປົກປ້ອງກະສິກຳແບບມີສັນຍາ

ລັດ ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງ ລວມໝູ່, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ດຳເນີນກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ບົນພື້ນຖານກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ, ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 7

ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມກະສິກຳແບບມີສັນຍາ

ມາດຕາ 43 ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມກະສິກຳແບບມີສັນຍາ

ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ປະຈຳການ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ມີພາລະບົດບາດ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ຊີ້ນຳ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສົ່ງເສີມກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ໂດຍມີກົມສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ສະຫະກອນ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນກອງເລຂາ.

ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນປະທານ;
2. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຮອງປະທານ ທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ;
3. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຮອງປະທານ;
4. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຮອງປະທານ;
5. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຍຸຕິທຳ ເປັນຄະນະ;
6. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຄະນະ;
7. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຄະນະ;
8. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງການເງິນ ເປັນຄະນະ;
9. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຄະນະ;
10. ປະທານສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແຫ່ງຊາດລາວ ເປັນຄະນະ.

ສຳລັບຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ທີ່ມີການດຳເນີນກະສິກຳແບບມີສັນຍາຫຼາຍ ກໍ່ສາມາດສ້າງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມກະສິກຳແບບມີສັນຍາຂຶ້ນ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ຕົກລົງແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ຂັ້ນແຂວງ ຕາມການສະເໜີຂອງຫົວໜ້າພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ;
2. ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ຕົກລົງແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ຂັ້ນເມືອງ ຕາມການສະເໜີຂອງຫົວໜ້າຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ.

ມາດຕາ 44 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມກະສິກຳແບບມີສັນຍາ

ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ປະກອບຄຳເຫັນຕໍ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນພັດທະນາ ແລະ ນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບກະສິກຳແບບມີສັນຍາ

- ເພື່ອໃຫ້ແທດເໝາະ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບສະພາບເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ຂອງປະເທດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
2. ຊີ້ນຳ ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຫັນເອົານະໂຍບາຍ, ແຜນພັດທະນາ ແລະ ນິຕິກຳ ຂອງຂັ້ນເທິງ ມາເປັນແຜນງານ, ແຜນການ ແລະ ໂຄງການລະອຽດຂອງຕົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ;
 3. ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ກ່ຽວກັບວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມການເຊີນ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;
 4. ຊຸກຍູ້, ແນະນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ;
 5. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສົ່ງເສີມກະສິກຳແບບມີສັນຍາຂອງຕົນ ໃຫ້ລັດຖະບານ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
 6. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 45 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກອງເລຂາຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມກະສິກຳແບບມີສັນຍາ
ກອງເລຂາຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ແຜນພັດທະນາ ແລະ ນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການຜະລິດກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ເພື່ອສະເໜີຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ພິຈາລະນາ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນພັດທະນາ ແລະ ນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບກະສິກຳແບບມີສັນຍາ;
3. ເກັບກຳ ແລະ ສັງລວມຂໍ້ມູນ ໃນຮູບແບບຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ເພື່ອລາຍງານຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
4. ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາ ລະບົບຖານຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ເພື່ອຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ທີ່ສະດວກ ແລະ ທົ່ວເຖິງ;
5. ປະສານສົມທົບກັບ ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ;
6. ກະກຽມ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມ ກອງປະຊຸມ, ສຳມະນາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມການເຊີນ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;
7. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ໃຫ້ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ການມອບໝາຍ.

ໝວດທີ 8

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 46 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພຶດຕິກຳໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງອຸປະສັກ, ຂັດຂວາງ, ເມີນເສີຍ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ໃນວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ;
2. ປອມແປງ, ບິດເບືອນຂໍ້ມູນ, ນຳໃຊ້ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
3. ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບຂອງຜູ້ປະກອບການ ຫຼື ນັກລົງທຶນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ເປັນສື່ກາງໃນການ ໃຫ້, ຮັບສິນບິນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ຈາກວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ;
5. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 47 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຄູ່ສັນຍາ

ຫ້າມ ຄູ່ສັນຍາ ມີພຶດຕິກຳໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ຂັດຂວາງ, ບັງຄັບ, ນາບຊູ່ ຫຼື ໃຊ້ວາຈາທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ ຕໍ່ຄູ່ສັນຍາ, ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່

ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

2. ຂາຍຜົນຜະລິດທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນສັນຍາ ໃຫ້ກັບຜູ້ອື່ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກຄູ່ສັນຍາ;
3. ໂຄສະນາ ຫຼື ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສິ່ງຄູ່ສັນຍາຂອງຕົນ;
4. ໂຄສະນາປັດໄຈການຜະລິດເກີນຈິງ ຫຼື ໂດຍບໍ່ມີຫຼັກຖານທາງດ້ານວິທະຍາສາດ;
5. ນຳໃຊ້ປັດໄຈການຜະລິດ ບໍ່ຖືກເປົ້າໝາຍທີ່ກຳນົດໄວ້;
6. ປະຕິເສດການເກັບຊື້ຜົນຜະລິດໃນໄລຍະເກັບກ່ຽວ ຫຼື ໃນເວລາຜົນຜະລິດລົ້ນຕະຫຼາດ;
7. ປອມແປງເອກະສານ ຫຼື ນຳໃຊ້ເອກະສານປອມ;
8. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 48 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຫ້າມ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີພຶດຕິກຳໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ສິດ, ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບ, ນາບຊູ່ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດແກ່ຕົນ, ຄອບຄົວ, ຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະ ພັກພວກຂອງຕົນ;
2. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບ ຂອງລັດ ແລະ ຄູ່ສັນຍາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ປະກອບການ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ;
4. ຮຽກ ຫຼື ເກັບຄ່າທຳນຽມ ຫຼື ຄ່າບໍລິການ ແລະ ນຳໃຊ້ລາຍຮັບ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ;
5. ເມື່ອເສີຍຕໍ່ລະບຽບການ, ຫຼັກການ ໃນການກວດກາວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ;
6. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 9

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ ວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ

ມາດຕາ 49 ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບ ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານ ກະສິກຳແບບມີສັນຍາ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;
2. ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ;
3. ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ.

ມາດຕາ 50 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ເປັນ ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ;
4. ອອກ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ ແລະ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ;
5. ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

6. ບຳລຸງ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ຍົກລະດັບ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ພ້ອມທັງປຸກຈິດສຳນຶກໃຫ້ແກ່ທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ໄດ້ຮັບຊາບ ແລະ ປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ;
7. ສ້າງຄູ່ມື, ຈັດກອງປະຊຸມ, ຝຶກອົບຮົມ ແລະ ສຳມະນາ ກ່ຽວກັບວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ໃຫ້ສັງຄົມຮັບຊາບຢ່າງທົ່ວເຖິງ;
8. ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ຂອງລວມໝູ່, ການຈັດຕັ້ງ, ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ, ກ່ຽວກັບກະສິກຳແບບມີສັນຍາ;
9. ປະສານສົມທົບ ກັບກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ການພັດທະນາກະສິກຳແບບມີສັນຍາ;
10. ພົວພັນ, ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ;
11. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 51 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ

ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ;
3. ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ໂດຍສົມທົບກັບພະແນກການ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ບຳລຸງ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ຍົກລະດັບ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ;
5. ເກັບກຳ, ສັງລວມ ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ພ້ອມທັງປຸກຈິດສຳນຶກໃຫ້ແກ່ທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ກ່ຽວກັບວຽກງານດັ່ງກ່າວ;
6. ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ລວມໝູ່ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບກະສິກຳແບບມີສັນຍາ;
7. ປະສານສົມທົບ ກັບພະແນກການ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ການພັດທະນາກະສິກຳແບບມີສັນຍາ;
8. ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງຂັ້ນເທິງ;
9. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 52 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ

ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ;

2. ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນ ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ;
3. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ເອື້ອຍອໍານວຍຄວາມສະດວກແກ່ ລວມໝູ່, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ບຸກຄົນ ກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນ, ວິທີການ ສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດສັນຍາ;
4. ພິຈາລະນາ ແລະ ຍັງຢືນ ສັນຍາ ພ້ອມທັງຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍສົມທົບກັບ ຫ້ອງການ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ບຳລຸງ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ຍົກລະດັບ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ;
6. ເກັບກຳ, ສັງລວມ ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ ພ້ອມທັງປຸກຈິດສຳນຶກໃຫ້ແກ່ທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ກ່ຽວກັບວຽກງານດັ່ງກ່າວ;
7. ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ລວມໝູ່ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ;
8. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ;
9. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ ໃຫ້ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 53 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 54 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ ມີ ເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດ ດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ;
2. ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ ແລະ ກອງເລຂາຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ;
3. ການສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະການກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ;
4. ເນື້ອໃນອື່ນທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 55 ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາທີ່ແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍຖືກກວດກາ ຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາແບບຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດຳເນີນການກວດກາ ວຽກງານກະສິກໍາແບບມີສັນຍາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ 10

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 56 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ລວມໝູ່ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານກະສິກຳແບບມີສັນຍາ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 57 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ລວມໝູ່ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ຫຼື ລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 11

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 58 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດສະບັບນີ້.

ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 59 ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນທີ 20 ກຸມພາ 2025 ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຕາງໜ້າ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສອນໄຊ ສີພັນດອນ